

Yandı Gülüm Keten Helva

– Sami Biber · 29 Haziran 2020

Bizim zamanımızda da günümüzde de bir ülkenin kalkınmasının temel taşı olan eğitimde o kadar büyük yanlışlıklar yapıldı ve yapılmaya devam ediyor ki hayret ediyorum. Oysa ünlü düşünürümüz(!) Cem Yılmaz sık sık vurguluyor: ' Eğitim şart '

Eğitim şart da balık en baştan kokuyor.

Geleceğe hazırladığımız çocuklarımızı okula adım attıkları andan itibaren kaba-saba, hoyrat, hatta tam bir mağanda olarak yetiştiriyoruz ondan sonra da ' Kadına şiddete hayır!' Diye feryat ediyoruz.

Bizim zamanımızda 'Uyu uyu yat uyu.' Vardı. Öğretmenimiz başlardı: ' Çocuklar, hep birlikte okuyoruz: Uyu uyu yat uyu. ' Elli-altmış kişi bir ağızdan aynı şeyi söyleyince hipnoz seansındaki vatandaş misali uymaya başladık. Uyumaya o kadar alıştığımız için de o devirlerde kalkıp kadın dövmeğe üşenirdik.

Bir diğer derdimiz de bal dı. ' Baba bana bal al ' Derdik. Baba da cevap verirdi: ' Nah sana bal , balın kilosu ... papel'

Bal yok, enerji yok nasıl şiddet uygularsın ki?

Sonra kimin aklına geldi bilinmez her şeyi değiştirdiler. Toplumunu erkek egemen bir toplum haline getirmek için başımıza Ali adında bir padişah dikteler. Adı Cin Ali olan bu padişah her şeyin sahibi. Atı var, evi var, okulu var, kara gözlü kuzusu bile var. Garibim Ayşe'nin hiç bir şeyi yok. Adı bile yok.

Uzun bir süre de bu Cin Ali adlı padişahın diktatörlüğü altında yaşadık. Gerçi erkeklerin halleri keyifleri yerindeydi ama kızlar ezilmeye başlamıştı bir kere.

Sessiz sedasız kansız bir devrimle Ali'yi tahttan indirdik sonunda. O şimdi elinde kaşağı atları tımar ediyor, yemlerini sularını veriyor, ganyanlara hazırlıyor. Lakin kızların durumu daha da kötüleşti. Yavaş yavaş kızları köleleştirmeye başladık. Tabii ki yine alfabeye oldu tüm bunlar. Canına okuduk kızların.Onları emre itaatkar köleler haline getirdik.

-Emel eve gel !

-Biraz daha oynasam?

-Emel eve gel dedim.

-Of anne yaaa.

-Akşam baban gelsin sorarım sana anneye of demeyi.

Ahmet- Mehmet top peşinde koşarken Emel'i ille de eve sokma telaşı nedendi? Hem de bunu en kaba şekilde ifade etmek... Neden ' Emel'ciğim lütfen eve gelir misin değil ?'

- Oya okula koş!
- Zil çaldı mı öğretmenim? Geç mi kaldım?
- Hayır daha yarım saat var zilin çalmasına.
- O zaman niçin koşuyorum?
- Bana laf yetiştirmeyi bırak da koş.

- İpek ip atla!
- Başka bir aktivite yapsam?
- Hayır olmaz ip atlaman gerekiyor
- Ben ip atlıyamıyorum öğretmenim.
- İpeeeeee ! Sana ip atla dedim. Hemen, çabukkk.
- Öğretmenim neden Yücel atlamıyor? Neden ille ben?
- Yücel yazı yazıyor.
- Kadir atlasın madem
- Kadir kapıyı kapatacak o da olmaz.
- Yani ben ille de ip atlamak mecburiyetinde miyim?
- Evet. Müfredat öyle. Mecbursun atlayacaksın.

Öğretmen İrem'e dönüyor sonra.

- İrem ipi tut.
- Öğretmenim ben seksek oynayacaktım.
- Sekseği Suna oynayacak. Senin ipi tutman gerekiyor.
- Sami tutsa olmuyor mu?
- Olmuyor. Sami soğan soyacak.
- Yani ille de ipin ucundan benim tutmam gerekiyor öyle mi?
- Maalesef. Mevzuat böyle.

Yücel ve Kadir pis pis gülüyor İrem ve İpek'in haline

Müfredat, mevzuat tamam da bir Allah'ın kulu hiç olmazsa ' İpek'ciğim ip atlamak ister misin?' Diye sormuyor. Ya da ' İrem'ciğim lütfen ipi tutar mısın? ' Diyerek bir nebze olsun kibar olmaya çalışmıyor.

Akşam bir ton kitap , defter ve beslenme çantasını yüklenmiş olarak eve gelen Işık ise her günkü rutin emri yerine getirmek zorunda.

- Işık ılık süt iç.
- Babacığım ılık süt midemi bulandırıyor, lütfen soğuk ya da sıcak içeyim bari.
- Olmaz. İlle de ılık ılık içeceksin sütünü.
- Bari içine biraz bal koyun ya. Şekersiz ve ılık süt içemiyorum işte.
- Olmaz. Balı bol bol Bengül'ün yemesi lazım. Senin sütüne bal koyarsam Bengül ne yiyecek?
- Ama baba ben süt içmek değil, bal yemek istiyorum
- Babana karşı mı geliyorsun sen ? İç bakalım ılık sütünü.
- Kenan içsin.
- Yok olmaz. Kenan karpuz kesecek.
- Ama baba Ufuk niçin içmiyor madem?
- Yönetmelik böyle kızım. Sen içeceksin. Yönetmeliğe göre Ufuk uçurtma uçuracak.

Daha alfabede başlıyor kız- erkek ayırımı.

Matematik öğreniminde de aynı dert. Erkeklerle çarpma ve çıkarma, kızlara da toplama ve bölme öğretiliyor.

Dolayısıyla erkekler çarpıyorlar ha bire. Tokatı çarpıyorlar, yerden yere çarpıyorlar, godummu oturtuyorlar. Çıkarıyorlar... Göz, mide, dalak, pankreas ne denk gelirse artık.

Kızlar da bölüyor: İki yüz elli gram kıymayı beş parçaya bölüp her parçadan bir yemek yapma telaşına düşüyorlar. Fakat toplamada daha başarılılar. Yıkamak için çamaşırları, pırıl pırıl etmek için bulaşıkları, koca ve evlatlarının dağınıklıklarını toplayıp duruyorlar her gün akşama kadar.

Velev ki içlerinden bir kaçı ' Ya istiklal ya ölüm!' Deyip isyan bayrağını açarsa işte orada ipler kopuyor.

Eğer kocaları ya da babaları, veyahut sevgilileri hâlâ atlara bakmakla meşgul olan Ali ya da çamaşır çitileyen Çetin ise sorun yok. Hatta rahatlıkla istiklale kavuşuyorlar çünkü Ali'nin atlara bakmaktan başka şeye bakacak hali yok, zavallı Çetin'in ise "Bekarlık sultanlıktır" Dediği için anası ağlıyor çamaşır çitilemekten. Ayrıca Hasan hasta, Sami yukarıda da belirtildiği üzere soğan soyuyor, Dolayısıyla onlar zararsız mahlukat.Öyle ihtilal savacak vaziyette değiller. Lakin İstiklal istekli hatunların erkek yakınları Ali, Çetin, Hasan ya da Sami değilse ' Yandı gülüm keten helva'